

Arrest

nr. 350 054 van 8 juli 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 14 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. HEYVAERT, loco advocaat G. GASPART.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, van Palestijnse origine en afkomstig uit Gaza, dient op 13 maart 2024 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 15 juli 2025.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 31 oktober 2025 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming, wegens bescherming in een andere EU-lidstaat.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Palestijnse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op (...) 2005 in Khan Younis, Gaza. U bent soennitisch moslim. U heeft twee zussen en drie broers. U behaalde uw middelbare school diploma in Gaza. Op 4 september 2023 verliet u Gaza omwille van de slechte algemene en economische situatie. U was op dat moment achttien jaar. U wilde naar België komen omdat er ooms en neven van u in België wonen.

Via Egypte en Turkije kwam u, na enkele mislukte pogingen, op 26 september 2023 op het Griekse eiland Mytilini aan. Uw nonkel zou een vals paspoort voor u regelen zodat u vanuit Griekenland onmiddellijk kon doorreizen tot in België. De Griekse politie onderschepte u echter en u werd gedwongen om uw vingerafdrukken af te staan en een verzoek om internationale bescherming in te dienen op 16 oktober 2023.

In het kamp van Mytilini werd u het slachtoffer van seksueel geweld door andere verzoekers. U vertelde dit aan niemand en vreesde dat andere verzoekers het te weten zouden komen. Op de dag dat u te horen kreeg dat Griekenland u een beschermingsstatus toekende, verliet u het kamp van Mytilini. Dit was ongeveer vijfenveertig dagen na uw aankomst in het kamp. U boekte een ferryticket en verliet diezelfde dag Mytilini. U kwam aan in Athene waar u via via in contact kwam met een advocate die voor u een afspraak vastlegde voor het aanvragen van uw ADET en reispas. Deze afspraak vond vijf dagen na uw aankomst in Athene plaats. In Athene vond u geen woonst of werk, noch Griekse taalles. Via andere Arabieren hoorde u dat er in Argos, op zo een twee uur rijden van Athene, wel werk was in de landbouw. Gedurende één maand ging u er appelsienen plukken. Op een dag viel u uit een boom en kwam op een nagel terecht die in uw voet bleef steken. De Pakistaanse eigenaars van de plantage wilden u niet laten verzorgen en wilden evenmin betalen voor uw laatste werkweek. Hierdoor besloot u de plantage te verlaten. U kon door de - intussen ontstoken - wonde aan uw voet moeilijk wandelen. Die nacht werd u op straat aangevallen door twee onbekenden. Een Griekse man die toevallig met de wagen passeerde, nam u mee in zijn wagen en vergezelde u naar het ziekenhuis. Voor tweeënhalf maand mocht u gratis in een kamer in de boerderij van deze Griekse man verblijven. Hij vervoerde u ook regelmatig naar uw doktersafspraken in het ziekenhuis en ging voor u naar de winkel voor uw boodschappen. U bekostigde zelf uw voedsel en medische hulp met financiële bijstand van uw familie en met het geld dat u zelf verdiend had bij de appelsienenpluk.

Begin maart 2024 ontving u een mail dat uw ADET en reispas afgehaald konden worden. U reisde naar Athene, ging uw documenten afhalen en ging nog enkele dagen tevergeefs op zoek naar werk en taalles in Athene. U vond onderdak in een jeugdherberg.

Omdat u in Griekenland geen werk, geen taalles en geen woonst vond en omwille van de slechte behandeling door de Pakistaanse werkgevers en wat er u overkwam in het kamp van Mytilini, besloot u om Griekenland te verlaten. Uw oom die in België woont, betaalde uw vliegtuigticket en op 7 maart 2024 verliet u Griekenland.

Op 13 maart 2024 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: Uw Palestijns paspoort, uw UNRWA-registratie, een overlijdensakte van uw broer in Gaza en medische documenten van uw neefje die een behandeling krijgt in Egypte, een verslag van een online-psychologe, een aanzet tot psychologische hulpverlening in België, uw Griekse verblijfskaart, uw Griekse reispas, foto's van uw zieke neef in Egypte, een tweede afspraak bij uw psycholoog in België en een schriftelijke verklaring van uzelf over wat u overkwam in het opvangcentrum van Mytilini.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. (Aanvraag derde landen d.d. 23/04/2024; CGVS, p. 8; Verklaring DVZ, punt 23). Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 8). Ook uw Griekse verblijfskaart en uw Griekse reispas, bevestigen deze vaststelling (document 5 en 6).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het

Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende)

statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/file/local/2078215/Definitief+verslag+statushouders+Griekenland.pdf>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socioeconomic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoeknaar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://homeaffairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainland-greece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn NGO's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Vooreerst moet opgemerkt worden dat de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw verblijf in Griekenland reeds in het gedrang komt door frappante tegenstrijdigheden in uw afgelegde verklaringen bij de DVZ en op het CGVS. Zo verklaarde u bij de DVZ tot tweemaal toe dat u vijf maanden in Mytilini verbleef, nadien anderhalve maand in een collectieve woonst in Athene en vervolgens twee weken op straat in Athene (Verklaring DVZ, punt 33; DVZ Bijkomende vragen M-status Griekenland, punt 4). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS blijkt u een heel ander parcours te hebben afgelegd in Griekenland. U verklaarde op het CGVS dat u na een verblijf van vijfenveertig dagen op Mytilini naar Athene trok, waar u twee weken op straat leefde en vervolgens verder trok naar Argos waar u zowat een maand onderdak kreeg bij een Pakistaanse werkgever en nadien nog een tweetal maanden bij een Griekse man alvorens opnieuw naar Athene te reizen waar u drie nachten in een jeugdherberg verbleef om dan naar België te vertrekken (CGVS, p. 8-10). Geconfronteerd met deze onverenigbare verklaringen, stelt u dat het – de verklaring van DVZ – niet klopt en dat het een vrouwelijke tolk was bij de DVZ die een fout maakte (CGVS, p. 15). U verklaarde echter aan het begin van uw persoonlijk onderhoud dat u de tolk bij de DVZ goed verstond en gaf geen verdere commentaar op het werk van de tolk (CGVS, p. 4). De blote bewering dat de tolk een fout gemaakt heeft, lijkt echter erg onwaarschijnlijk daar uw parcours doorheen Griekenland twee keer op dezelfde manier genoteerd werd bij de DVZ (zie supra). Dat de tolk tot twee keer toe exact hetzelfde parcours “foutief” begrepen zou hebben, is dan ook niet aannemelijk. Hierdoor kunnen reeds de nodige vraagtekens geplaatst worden bij de geloofwaardigheid van uw afgelegde verklaringen in België.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten – u zou het slachtoffer geworden zijn van seksuele mishandeling – moet worden opgemerkt, zonder deze feiten te willen minimaliseren, dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context (CGVS, p. 16-17; document 9). Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting, onderwijs en integratie, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Dat u eerder beperkte stappen hebt gezet om uw grondrechten af te dwingen blijkt in de eerste plaats uit de korte duur van uw verblijf in Griekenland. Als begunstigde van internationale bescherming bracht u slechts vier maanden in Griekenland door (zie infra). Aangezien u maar zo kort in Griekenland bent gebleven, kan van geen enkele door u ondernomen poging tot het verbeteren van uw situatie – of het nu op het vlak is van het vinden van werk, het zoeken van huisvesting, het leren van de taal, het integreren in de samenleving, dan wel enig ander aspect – worden gesteld dat u zich in meer dan beperkte mate hebt ingespannen.

In dat opzicht moet er ook op gewezen worden dat u evenmin ooit de intentie had om u in Griekenland te vestigen waardoor de nodige vraagtekens geplaatst kunnen worden bij uw beweerde inspanningen om een leven op te bouwen in Griekenland. U verklaarde namelijk meermaals dat België reeds bij uw vertrek uit Gaza uw eindbestemming was (Verklaring DVZ, punt 23; CGVS, p. 7). Het plan was dat uw oom – die in België woont – u een vals paspoort zou bezorgen zodat u na aankomst in Griekenland onmiddellijk kon doorreizen naar België (CGVS, p. 8). U werd echter onderschept door de Griekse autoriteiten en verplicht om uw vingerafdrukken af te staan en een verzoek om internationale bescherming in te dienen (Verklaring DVZ, punt 23; CGVS, p. 8). Ook na het indienen van uw verzoek om internationale bescherming in Griekenland en het verkrijgen van de vluchtelingenstatus in Griekenland had u geen intentie om een toekomst in het land uit te bouwen. Dit wordt afgeleid uit uw verklaring dat u onmiddellijk bij het verlaten van het opvangcentrum een paspoort aanvraag en twee weken later begon te werken in Argos om zo geld te sparen voor uw paspoort en om naar België te vertrekken (CGVS, p. 8). Dat u het uitbouwen van een toekomst in Griekenland nooit een oprechte kans op slagen gaf, blijkt ook uit uw korte verblijf in het land. U kwam op 26 september 2023 aan in Griekenland, diende op 16 oktober 2023 een verzoek om internationale bescherming in, kreeg de vluchtelingenstatus toegekend in november 2023, verkreeg uw ADET en reispas op 5 maart 2024 om dan op 7 maart 2024 Griekenland te verlaten per vliegtuig (CGVS, p. 8 en 12-13). Dat u amper twee dagen na het verkrijgen van uw fysieke verblijfskaart en reispas – en vier maanden na het verkrijgen van een beschermingsstatus – besluit dat het voor u niet mogelijk is om in Griekenland een toekomst uit te bouwen is weinig serieus en duidt niet op een ernstige en oprechte poging om u in het land te vestigen en er uw rechten te doen gelden. Het verwijt dat Griekenland u geen kansen biedt op vlak van taal, werk en woonst, is dan ook onheus gezien dit nooit uw intentie was. Het feit dat u twee dagen na ontvangst van uw fysieke Griekse verblijfskaart en reispas naar België trekt, is in dat opzicht ook tekenend.

Het CGVS meent nochtans dat er in uw hoofde sprake is van voldoende zelfredzaamheid om uw rechten in Griekenland ten volle uit te oefenen en er een leven uit te bouwen. U hebt namelijk uw middelbare school afgerond in Gaza (Verklaring DVZ, punt 11; CGVS, p. 7). Bovendien spreekt u Engels (CGVS, p. 14). U organiseerde zelf uw reis van Gaza naar Griekenland en zocht in Turkije een smokkelaar (Verklaring DVZ, punt 32; CGVS, p. 7-8). Uw oom zou voor u een paspoort vervalsen om rechtstreeks van Griekenland naar België te kunnen reizen (CGVS, p. 8). U kan op (financiële) steun rekenen van twee maternale ooms en twee maternale neven in België (CGVS, p. 3, 7, 14 en 16-17). U nam in Griekenland een advocaat onder de arm en doorliep de procedures voor het aanvragen van uw verblijfskaart en reispas (CGVS, p. 9). U bent er in geslaagd om in Athene uw ADET en reispas af te halen (CGVS, p. 9, 11, 12 en 13). U kocht en bekostigde uw boot- en bus tickets tussen Mytilini, Athene en Argos (CGVS, p. 10, 13, 17 en 18). U vond gedurende één maand of anderhalve maand – via uw Palestijns netwerk – een job in de appelsienenpluk in Argos (CGVS, p. 8-9 en 11). U beschikte over een gsm en internet (CGVS, p. 12). Na het ophalen van uw verblijfsdocumenten in Athene vond u er nog enkele nachten onderdak in een jeugdherberg (CGVS, p. 15). Uw oom in België bekostigde vervolgens uw vliegticket van Athene naar België (CGVS, p. 17-18). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt geenszins dat het in Griekenland onmogelijk was voor u om uw rechten te doen gelden. U bent daartoe zelfredzaam genoeg, u beschikt over een netwerk om u te ondersteunen, waarop u ook bij terugkeer zou kunnen terugvallen. U beschikt nog over een geldige verblijfskaart waardoor er geen redenen zijn om aan te nemen dat u daar in situaties van ernstige materiële deprivatie zou terechtkomen.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland onterecht aangepakt werd door de politie in Athene (CGVS, p. 10) en ook onbekende mannen u éénmalig probeerden aan te vallen in Argos (CGVS, p. 11 en 13), moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Wat het incident in Athene betreft, kan uit uw verklaringen bovendien afgeleid worden dat u niet persoonlijk geïnterviewd werd door de politie, maar zich wel op het foute moment op de foute plaats bevond (CGVS, p. 10). Wat het incident in Argos betreft, kan nog opgemerkt worden dat dergelijke aanvallen uiteraard verwerpelijk zijn, maar dat u – hoewel u beschikte over uw Griekse beschermingsstatus, evenmin aangifte indiende aangifte indiende bij de Griekse politie om dit incident aan te kaarten en uw rechten te doen gelden.

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Gezien u een advocaat onder de arm nam om u te helpen met het vastleggen van afspraken voor het verkrijgen van uw ADET en reispas (zie supra) zou u logischerwijze de hulp van deze advocaat ook ingeroepen hebben om uw AFM aan te vragen, moest u zich daadwerkelijk hebben willen integreren in Griekenland. Uw verklaring dat u geen weet had van een AFM of AMKA tonen uw desinteresse en weinig oprechte intentie om een leven op te bouwen in Griekenland (CGVS, p. 14). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoon.

Daar waar u stelt niet over een AMKA (sociale zekerheidsnummer) te beschikken (CGVS, p. 14; DVZ bijkomende vragenlijst M-status Griekenland) wijst het CGVS er op dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na

de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. U toont niet aan dat het voor u onmogelijk was om deze stap te ondernemen of uw AMKA te bekomen. Gezien u toegang had tot een advocaat (zie supra) kan enkel besloten worden dat u bewust geen verdere stappen ondernam om een AMKA te verkrijgen, omdat u geen intentie had om in Griekenland een toekomst uit te bouwen en slechts zo snel mogelijk het land wilde verlaten. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoonde.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare>; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

U verklaart dat u psychologische klachten heeft, u voelt veel druk en slaapt slecht (CGVS, p. 4, 5 en 16). Om uw psychologische problemen te staven legt u een attest neer van een online psychotherapeut waarbij u meerdere online-sessies gehad zou hebben vanuit België (document 4; CGVS, p. 4-5 en 16-17). Het blijkt hier te gaan om online-psychologen-dienst genaamd DOCTOORC. Het CGVS heeft echter ernstige twijfels over de authenticiteit en bewijswaarde van dit document en aldus ook van deze consulten. Vooreerst spreekt u tijdens uw persoonlijk onderhoud van een mannelijke dokter waar u deze online sessies mee voerde, daar u zegt "hij sprak met mij", "hij kon geen diagnose geven hoe hij mij kon helpen" en "ik kon hem vertellen wat er gebeurd is" (CGVS, p. 5 en 17). Uw attest werd echter ondertekend door "Psychologe R. D." (document 4). Wanneer we de vermeldde website van Doctoorc raadplegen, zien we echter dat uw psychologe een vrouw zou zijn en geen man (blauwe map, stuk 3). Verder is het toch ook opmerkelijk dat uw online-psychologe spreekt van een ernstige angststoornis waarbij u volgende symptomen heeft: intense spanning, ernstige angst, negatieve automatische gedachten, aanhoudende gevoelens van angst en verdriet, innerlijke onrust, versnelde hartslag (tachycardie), een beklemmend gevoel, verlies van zelfvertrouwen, sociaal isolement, onvermogen om zich te engageren en ook depressieve symptomen zoals zelfverwijt, verlies van hoop, een sombere stemming, huilneiging, gewrichtsen wervelkolompijn en zelfs suïcidale gedachten (document 4). In dit opzicht is het erg vreemd dat u op het CGVS enkel gewag maakt van een enorme druk die op u rust en slaapproblemen (CGSV, p. 4, 5 en 16). Dat u bovendien stelde dat er na deze sessies geen diagnose

gegeven werd door uw psycholoog, komt niet overeen met de informatie in uw attest waar u de diagnose “ernstige angststoornis” toegeschreven krijgt. Dergelijke inconsistenties komen de betrouwbaarheid en geloofwaardigheid van dit attest én van uw verklaarde psychologische problemen niet ten goede. Dat u er bovendien niet vies van bent om vervalste documenten te gebruiken, blijkt ook uit uw eerdere verklaring dat u met een vervalst paspoort van Griekenland naar België wilde reizen (CGVS, p. 8).

Wat betreft de twee overige psychologische documenten die u neerlegt van een psycholoog die u fysiek raadpleegde in België blijkt dat u twee keer op consult ging bij een psycholoog, namelijk op 1 juli 2025 en op 27 juli 2025 (document 4 en 8). Deze attesten geven geen concrete en precieze informatie over de aard, frequentie en mogelijke complexiteit van de psychologische follow-up die voor u is opgestart of zou worden opgestart. Het vermeldt louter dat de voortzetting ervan aangewezen lijkt om uw psychologische staat te verbeteren en om te gaan met ingewikkelde momenten en situaties (document 4 en 8), maar bevat geen andere aanwijzingen. Hieruit volgt dat uw gezondheidstoestand en de problemen waaraan u lijdt, die niet anderszins zijn gekarakteriseerd en gedocumenteerd, niet voldoende zijn om aan uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid toe te kennen, en derhalve een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land te rechtvaardigen.

Verder kan hieraan toegevoegd worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u in Griekenland steeds de noodzakelijke medische verzorging verkreeg. Toen u gewond raakte aan uw voet werd uw wonde gedurende tweeënhalve maand opgevolgd in een ziekenhuis waardoor u volledig herstelde (CGVS, p. 11-12). U stelt verder ook expliciet dat u medisch goed verder geholpen werd in Griekenland (CGVS, p. 15-16). U moest hiervoor uw ausweiss voorleggen en betalen, hetgeen voor u klaarblijkelijk geen probleem was. Volledigheidshalve kan hieraan toegevoegd worden dat u eventuele sessies via DOCTOORC ook in Griekenland kan verderzetten, gezien deze online plaatsvinden.

De documenten die u neerlegt, doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw UNRWA-registratiekaart, uw Palestijns paspoort en uw geboorteakte bevestigen uw nationaliteit en identiteit, dewelke hier niet ter discussie staat. De overlijdensakte van uw broer, de medische documenten van uw neefje in Gaza en de foto's van uw zieke neef in Egypte zijn, hoe vreselijk deze ook mogen zijn, niet relevant voor deze beoordeling ten aanzien van Griekenland. Uw Griekse verblijfskaart en uw Griekse reispas tonen aan dat u tot op heden over een geldig verblijf beschikt in Griekenland.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw regio van herkomst.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 48/6 en 57/6, §3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker voert tevens een beoordelingsfout aan.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Vooreerst wijst hij op de motieven van de bestreden beslissing, principes en de principes toegepast op het voorliggende geval. Hierbij wordt de ‘inleiding beoordeling situatie Griekenland’, ‘de algemene informatie m.b.t. de situatie van statushouders in Griekenland en het gebrek aan oprechte intentie om een leven op te bouwen in Griekenland en de impact van een bijzondere kwetsbaarheid’, ‘het gebrek aan toegang tot adequate huisvesting en levensomstandigheden’, ‘het gebrek aan toegang tot de arbeidsmarkt’, ‘verzoekers verhoogde kwetsbaarheid en het gebrek aan toegang tot de gezondheidszorg’ en ‘het gebrek aan toegang tot de sociale bijstand’ aangehaald. Tot slot benadrukt verzoeker de tegenstrijdige motieven in de bestreden beslissing.

Doorheen zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar algemene landeninformatie, rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM), rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het HvJ) en 's Raads rechtspraak.

Ter ondersteuning van het verzoekschrift wordt een psychologisch rapport van 13 november 2025 toegevoegd.

3. Aanvullende nota

De verwerende partij maakt op 3 februari 2026 overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin een evaluatie wordt gemaakt van de actuele situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Zij verwijst via consulteerbare weblinks naar:

- CEDOCA, *COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior*, 17 september 2025;
- AIDA/ECRE, *Country Report : Greece. Update 2024*, september 2025;
- Bundesverwaltungsgericht, Pressemitteilung nr. 30/2025, 16 april 2025; Bundesverwaltungsgericht, Jugement BVerwG 1 C 18.24, 16 april 2025;
- Verwaltungsgerichtshof Kassel, Pressemitteilung, 2 september 2024;
- Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24;
- Bundesverfassungsgericht, arrest D-2590/2025, 11 september 2025.

Zij voegt bij de aanvullende nota ook nog dit stuk toe: *“Nota A.M.K.A. wetgeving Griekenland, 16 januari 2026, juridische dienst CGVS”* (hierna: AMKA-nota van 16 januari 2026) alsook verschillende bijlagen, waaronder een Engelse vertaling van de AMKA-verordening van 23 december 2023, een Franse vertaling van artikel 33 van de wet 4368/2016 en een Franse vertaling van de omzendbrief van 3 november 2025 en een e-mail uitwisseling tussen het CGVS en de Griekse Asylum Service.

4. Voorafgaand

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365; RvS 27 mei 2015, nr. 231.354).

5. Beoordeling

5.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

5.2. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 6 november 2023 en werd in het bezit gesteld van een Griekse verblijfskaart geldig tot 5 november 2026 en een Grieks reisdocument geldig tot 17 januari 2029 (AD CGVS: map met documenten, Griekse documenten; map met landeninformatie, antwoord Griekse asielinstanties van 23 april 2024).

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de voormalige richtlijn 2013/32/EU (heden overgenomen in artikel 38, lid 1, c) van de Verordening (EU) 2024/1348.

5.3. Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

De weerlegging van het wederzijds vertrouwensbeginsel vereist evenwel dat er sprake is van een ernstig risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest in geval van overbrenging naar een andere lidstaat.

Het vermoeden wordt weerlegd wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen volgens het Hof van Justitie bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts volgens het Hof van Justitie niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52, met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen *“zeer verregaande materiële deprivatie”* teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de voormalige richtlijn 2011/95/EU (heden hoofdstuk VII van Verordening (EU) 2024/1347) die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest Ibrahim e.a, punten 91-94 en arrest Jawo, punten 93-97).

5.4. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

5.5. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van “*objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten*” voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, Hamed en Omar, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de rapporten die beide partijen aanbrengen, wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de voormalige richtlijn 2011/95/EU bedoelde rechten en voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg). De inhoud van de artikelen van de bovengenoemde richtlijn komt overeen met deze van artikelen 24 tot en met 36 van de Verordening (EU) 2024/1347. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

De verstrekte informatie bevestigt dat de situatie van statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland ernstig en moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale voorzieningen en gezondheidszorg.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop is gericht van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, dat is gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders. In februari 2022 heeft Griekenland een nationale strategie voor integratie vastgesteld waarin de noodzaak van een alomvattende integratieaanpak wordt erkend. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een soepele integratie. Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van basisdocumentatie (zoals de gezondheidsverzekering, bankrekeningen, belasting-gegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en scholing, toegang tot huisvesting en in het algemeen een gebrek aan huisvesting in Griekenland (“*Communication on the status of migration management in mainland Greece*”, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-14).

Uit de landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om hun rechten en voordelen als statushouder in Griekenland te doen gelden, en die hen toegang verschaffen tot basisvoorzieningen, zoals toegang tot werk, huisvesting, gezondheidszorg en sociale voorzieningen.

Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een Grieks reisdocument, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA).

Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat.

In het bijzonder blijkt dat het bezit van een geldige Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), alsook voor het verkrijgen van een fiscaal registratienummer (AFM). Verder blijkt dat het bezit van een AFM al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, alsook dat het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale voorzieningen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt (“*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in*

Griekenland”, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 12, 24; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, 20-22; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239; 264-266). Naast voormelde documenten hebben statushouders in Griekenland ook een reisdocument nodig om een bankrekening te openen of om toegang te hebben tot het platform van het ministerie van Financiën (AADE) en het online belastingplatform ‘Taxisnet’ (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 256-257, *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 19; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 18-22). Zowel erkende vluchtelingen als subsidiaire beschermden kunnen reisdocumenten van de Griekse overheden verkrijgen (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 253-257; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 18-19).

Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten.

Het verkrijgen en verlengen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels statushouders ervan kunnen weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals toegang tot gezondheidszorg, huisvesting, sociale voorzieningen, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 4-6, 20 en 22; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239).

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de behandelingsduur van de procedures voor de afgifte of verlenging van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratie-programma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociale uitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precare omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

5.6. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precare situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Hier moet nog aan worden toegevoegd dat, wat deze individuele omstandigheden verder betreft, de recente wetswijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

5.7. Verzoeker verklaarde tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij psychologische klachten heeft; hij ondervindt veel druk en slaapt slecht (NPO, p. 4-5 en 16). Hij legde in eerste instantie een verband tussen zijn mentale gezondheidstoestand en de situatie van zijn familie in Gaza en zijn ervaringen in Griekenland. In een tweede instantie linkte verzoeker zijn psychische situatie aan het seksueel misbruik waarvan hij slachtoffer was in het kamp van Mytilini.

Ter staving van zijn psychische problemen legde verzoeker een aantal psychologische attesten neer.

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing vooreerst dat verzoeker zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid *“die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen”*. Gelet op inconsistenties in de verklaringen van verzoeker, heeft de verwerende partij verder ernstige twijfels over de authenticiteit en de bewijswaarde van het attest van een online psychotherapeut dat verzoeker voorlegt. Wat betreft de twee overige psychologische attesten van een psycholoog die verzoeker fysiek raadpleegde in België, stelt de verwerende partij dat deze attesten geen concrete en precieze informatie geven over de aard, frequentie en mogelijke complexiteit van de psychologische follow-up die voor verzoeker is opgestart of zou worden opgestart. De verwerende partij besluit: *“Hieruit volgt dat uw gezondheidstoestand en de problemen waaraan u lijdt, die niet anderszins zijn gekarakteriseerd en gedocumenteerd, niet voldoende zijn om aan uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid toe te kennen, en derhalve een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land te rechtvaardigen.”*

5.8. De Raad merkt op dat de verwerende partij niet verduidelijkt wat wordt bedoeld met een *“zware, complexe, en regelmatige opvolging”* en evenmin waarop zij zich baseert om dit criterium te hanteren en waarom enkel psychologische problemen die dergelijke (vaag gedefinieerde) opvolging vereisen kunnen leiden tot het besluit dat bij verzoeker sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie.

De Raad herinnert eraan dat het Hof van Justitie niet heeft gedefinieerd welke elementen een *“bijzondere kwetsbaarheid”* vormen die moeten worden onderzocht om te bepalen of een verzoeker om internationale bescherming, in het geval van een terugkeer naar de lidstaat die hem een internationale beschermingsstatus heeft verleend, zich in een zodanige situatie zou bevinden dat hij *“vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”*.

In dit verband merkt de Raad op dat artikel 20, derde lid van de voormalige richtlijn 2011/95/EU, dat betrekking heeft op de *“Algemene bepalingen”* in hoofdstuk VII van deze richtlijn, getiteld *“Kenmerken van de internationale bescherming”*, luidt als volgt: *“3. Bij de toepassing van dit hoofdstuk houden de lidstaten*

rekening met de specifieke situatie van kwetsbare personen zoals minderjarigen, niet-begeleide minderjarigen, personen met een handicap, ouderen, zwangere vrouwen, alleenstaande ouders met minderjarige kinderen, slachtoffers van mensenhandel, personen die lijden aan een geestesziekte en personen die folteringen hebben ondergaan, zijn verkracht of aan andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld blootgesteld zijn". De Raad benadrukt dat bovengenoemde opsomming wordt voorafgegaan door het woord "zoals" en dus slechts als voorbeeld en niet als exhaustief kan worden beschouwd. Bovendien, in overeenstemming met artikel 20, vierde lid, van voormelde voormalige richtlijn dat stipuleert: "*Lid 3 is uitsluitend van toepassing op personen die volgens een individuele beoordeling van hun situatie bijzondere behoeften hebben.*", is het passend om rekening te houden met alle elementen die verzoeker met betrekking tot zijn persoonlijke situatie heeft aangebracht.

In dezelfde zin bepaalt artikel 20, vierde lid, van de Verordening (EU) 2024/1347 dat "*Wanneer bij de toepassing van dit hoofdstuk wordt vastgesteld dat een persoon bijzondere behoeften heeft, bijvoorbeeld omdat het gaat om een minderjarige, een niet-begeleide minderjarige, een persoon met een handicap, een oudere, een zwangere vrouw, een alleenstaande ouder met een minderjarig of meerderjarig kind ten laste, een slachtoffer van mensenhandel, een persoon met een ernstige ziekte, een persoon met een geestesziekte of een persoon die folteringen heeft ondergaan, is verkracht of aan andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld is blootgesteld, houden de bevoegde autoriteiten rekening met die bijzondere behoeften.*"

Op dit punt acht de Raad de algemene situatie in de lidstaat die een internationale beschermingsstatus heeft verleend een belangrijk onderdeel van de persoonlijke situatie van de verzoeker om internationale bescherming die deze bescherming in die lidstaat reeds geniet. Hoe problematischer de situatie van begunstigen van internationale bescherming in de genoemde lidstaat na een analyse op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens blijkt te zijn, des te minder zal van de verzoeker kunnen worden geëist dat hij specifieke elementen aanbrengt die in zijn hoofd een "*bijzondere kwetsbaarheid*" aantonen in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie.

Ongeacht enige persoonlijke doelbewuste keuze, moet rekening worden gehouden met elementen die niet worden betwist en moet in het kader van een toekomstgerichte beoordeling worden nagegaan of verzoeker bij terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en die "*negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid*".

5.9. Verzoeker voegt heden bij zijn verzoekschrift een psychologisch verslag, opgesteld op 13 november 2025 door een klinisch psycholoog. Daaruit blijkt dat verzoeker op 1 juli 2025, 28 juli 2025, 9 september 2025 en 7 oktober 2025 op consultatie is geweest. In dit psychologisch verslag kan worden gelezen dat verzoeker aangeeft het slachtoffer te zijn geweest van fysiek geweld in een opvangcentrum, een gebeurtenis die hij als bijzonder ingrijpend beschrijft. Naar aanleiding van dit voorval zegt hij zich ernstig vernederd te hebben gevoeld en zijn zelfvertrouwen te hebben verloren.

Verder vermeldt het psychologisch verslag dat verzoeker op psychologisch vlak een ernstige vermoeidheid en frequente slaapproblemen beschrijft, wat mogelijk wijst op fysieke en mentale uitputting. Verzoeker meldt vrijwel voortdurende slapeloosheid, wat een van de redenen is voor zijn consult. Hij spreekt over een grote emotionele terughoudendheid en de neiging om zich niet bloot te geven, zelfs niet tegenover zijn naasten. Hij geeft daarnaast uiting aan een gevoel van isolement, onbegrip en een gebrek aan steun.

De behandelende psycholoog oordeelt dat de verklaringen van verzoeker, evenals zijn antwoorden op de gebruikte evaluatie-instrumenten, lijken te wijzen op uitgesproken angst- en depressieve symptomen, in combinatie met kenmerken die wijzen op een posttraumatisch stresssyndroom (PTSS).

De afgenomen psychometrische testen lijken deze klinische indruk te bevestigen:

- PCL-5 (PTSS): score van 61, wat wijst op een ernstige posttraumatische stressstoornis.
- Beck Depression Inventory – II: score van 32, wat overeenkomt met een depressie van aanzienlijke ernst.

De behandelende psycholoog besluit dat verzoeker tekenen vertoont van ernstig psychisch leed, tegen de achtergrond van onzekerheid en blootstelling aan mogelijk traumatische gebeurtenissen. Regelmatige psychologische begeleiding lijkt aangewezen om hem een ruimte te bieden waar hij zich kan uiten en steun kan vinden, en om te werken aan de angst- en depressieve symptomen, evenals aan de gevolgen van het trauma.

5.10. De Raad stelt vast dat voorliggend psychologisch verslag meer inlichtingen geeft over de realiteit, omvang en ernst van verzoekers psychologische problemen en de opvolging die ze vereisen. In het verslag komt een diagnose naar voren van verzoekers mentale gezondheidstoestand en zijn psychologische symptomen, op basis waarvan de erin vastgestelde conclusies werden getrokken, alsook de impact hiervan op zijn functioneren. Tevens wordt benadrukt dat een regelmatige psychologische opvolging aangewezen lijkt. Dat verzoekers mentale gezondheidstoestand niet op afdoende wijze zou zijn gedocumenteerd, kan

bijgevolg niet (langer) worden volgehouden. Uit het voorliggend psychologisch verslag blijkt minstens dat er concrete indicaties zijn dat verzoeker met ernstige psychologische problemen kampt.

5.11. Hoewel in de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekers algemene geloofwaardigheid over zijn verblijf en parcours in Griekenland in het gedrang komt door tegenstrijdigheden in zijn verklaringen, worden nergens in de bestreden beslissing twijfels geuit bij verzoekers verklaringen over het seksueel misbruik in Griekenland. De Raad heeft in deze stand van zaken ook geen elementen om dit seksueel misbruik in twijfel te trekken.

Waar verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud nog verklaarde *“Er is niet gebeurd wat er moest gebeuren, ik heb mij daarvan kunnen los trekken. Het was een poging tot. Ik kon mij redden van de poging tot... aanval.”* (NPO, p. 17), blijkt verder ter terechtzitting, achter gesloten deuren, uit de verklaringen van verzoeker dat er wel degelijk seksueel misbruik heeft plaatsgevonden.

Er kan bijgevolg geen abstractie worden gemaakt van het feit dat verzoeker, gelet op het seksueel misbruik, een kwetsbaar persoon is in de zin van voormeld artikel 20 van de voormalige richtlijn 2011/95/EU alsook bijzondere behoeften heeft in de zin van artikel 20, vierde lid, van de Verordening (EU) 2024/1347.

5.12. Samen genomen met de verklaringen van verzoeker over het seksueel misbruik in Griekenland ter zitting en het feit dat hij slechts 18 jaar oud was op het moment van deze feiten, vormt de aanvullende nota van 5 februari 2026, waar deze in het bijzonder betrekking heeft op de mentale gezondheids-toestand van verzoeker, een nieuw element dat nader onderzoek behoeft en dat in deze stand van zaken maakt dat verweerd standpunt in de bestreden beslissing niet meer kan bijgetreden worden.

De Raad heeft echter geen onderzoeksbevoegdheid ten aanzien van de mentale gezondheidstoestand van verzoeker en zijn psychologische noden, die relevant kunnen zijn in het kader van een mogelijke bijzondere kwetsbaarheid. Er kan bijgevolg, gelet op het voorgaande, in de huidige stand van zaken niet langer worden uitgesloten dat bij verzoeker wel degelijk sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die hem verhindert zijn rechten als statushouder te doen gelden en zich staande te houden in Griekenland.

Gelet op de moeilijke situatie voor statushouders in Griekenland en gezien het kwetsbare profiel van verzoeker die slachtoffer was van seksueel misbruik in Griekenland en die psychologisch wordt opgevolgd, acht de Raad een nader en gedegen onderzoek, rekening houdend met zijn mentale gezondheidstoestand, van verzoekers situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland aangewezen.

5.13. Waar de behandelende psycholoog stelt dat een regelmatige psychologische opvolging aangewezen lijkt, stelt zich verder de vraag naar verzoekers toegang tot gezondheidszorg bij terugkeer naar Griekenland als statushouder.

Hierboven werd bij de beoordeling van de voorzienbare levensomstandigheden van statushouders in geval van terugkeer naar Griekenland reeds besloten dat de recente wetswijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Verzoeker verklaarde niet over een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) te beschikken (AD CGVS, bijkomende vragen M-status Griekenland; NPO, p. 14).

Het bezit van een AMKA-nummer vormt een noodzakelijke voorwaarde voor toegang tot, onder meer, de arbeidsmarkt, de gezondheidszorg en sociale voorzieningen.

Uit artikel 33, lid 2 onder c), punt ix) in samenhang met artikel 33, lid 3, van de wet 4368/2016 volgt dat statushouders met een AMKA-nummer gratis toegang hebben tot primaire, secundaire en tertiaire gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen. Evenwel, zoals de verwerende partij in haar aanvullende nota ook stelt: *“Met het sociale zekerheidsnummer (AMKA) kunnen begunstigden van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden als Griekse burgers gratis medische zorg krijgen. Om van deze rechten te kunnen genieten, moeten begunstigden dit nummer aanvragen, maar voortaan ook activeren.”*

De AMKA-verordening van 23 december 2023 bepaalt dat sinds 1 april 2024 een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief wordt afgegeven. Om de daarbij horende rechten van onder meer toegang tot gezondheidszorg en sociale voorzieningen te genieten, moet dit AMKA-nummer vervolgens worden geactiveerd, zoals de verwerende partij ook aangeeft. In tegenstelling tot wat in de wet is bepaald, kunnen statushouders hun AMKA niet onder dezelfde voorwaarden activeren als Griekse burgers. Artikel 6 (5) van de AMKA-verordening bepaalt dat derdelanders hun wettelijk verblijf alsook hun (daadwerkelijk) verblijf in Griekenland moeten aantonen en stipuleert welke stukken daartoe moeten worden voorgelegd.

Wettelijk verblijf wordt in beginsel aangetoond door het voorleggen van een geldig paspoort van een derde land of een geldig reisdocument alsook een geldige verblijfstitel voor Griekenland met recht op toegang tot de

arbeidsmarkt. Hierbij moet echter worden opgemerkt dat artikel 6 (5) uitdrukkelijk stipuleert dat statushouders zijn vrijgesteld van het voorleggen van een geldig paspoort of reisdocument, zodat het voorleggen van een geldige ADET in beginsel volstaat als bewijs van wettelijk verblijf.

Een bewijs van (daadwerkelijk) verblijf in Griekenland kan bestaan uit onder meer één van de volgende documenten: een fiscaal woonplaatsattest, eigendomsbewijs, huurovereenkomst, verklaring van gratis concessie of inwoning, verblijfsbewijs in het kader van bepaalde huisvestingsprogramma's, certificaat van verblijf in een studentenaccommodatie, ... Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een certificaat van detentie overleggen. Daarnaast moeten statushouders ook een bewijs van werk voorleggen, zoals een certificaat van aanwerving van een werkgever (een *"employment hiring certificate from an employer"* in de Engelse vertaling van de reeds geciteerde AMKA-verordening; in het *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"* van september 2024 worden ook de termen *"intentieverklaring van een werkgever"* en *"werkgeversverklaring"* gebruikt), een arbeidsovereenkomst die is geüpload in het informatiesysteem van het ministerie van Werkgelegenheid (ERGANI), een verklaring van de bevoegde belastingdienst dat men als zelfstandige is begonnen of een bewijs van studie (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 22-24; *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22; *Country Report: Greece. Update 2024*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202, 266-267; nota verwerende partij over de AMKA-wetgeving in Griekenland van 5 januari 2026 en de vertaling van de AMKA-verordening).

Met deze laatste voorwaarde behandelt de Griekse wet statushouders anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden.

De eis dat alle statushouders een certificaat van aanwerving van een werkgever of een in ERGANI geüpload arbeidscontract of een verklaring van zelfstandig ondernemerschap van de bevoegde belastingdienst moeten indienen voor de activering van de AMKA, heeft tot gevolg dat statushouders die nog niet legaal werken of bv. vanwege hun gezondheidstoestand of leeftijd niet kunnen werken, automatisch worden uitgesloten van toegang tot openbare gezondheidszorg en sociale voorzieningen (*"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202, 266-268). De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie van Migratie en Asiel heeft toegegeven dat een wetswijziging nodig is, die tot nu toe niet is doorgevoerd. Uit het rapport van RSA, *"Recognised refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van april 2025 blijkt dat belemmeringen voor de toegang tot een AMKA directe gevolgen hebben voor de toegang van statushouders tot gezondheidszorg in Griekenland, aangezien zij hierdoor worden uitgesloten van essentiële behandelingen die niet als spoedeisende gezondheidszorg worden beschouwd (p. 22-24; 35).

Het is heden niet duidelijk of deze nieuwe AMKA-verordening ook van toepassing is op personen die internationale bescherming hebben verkregen voor de inwerkingtreding van deze nieuwe regels. In casu kreeg verzoeker internationale bescherming op 16 oktober 2023 en werd toen onder de oude AMKA-regelgeving niet vereist dat een arbeidscontract, werkbeloften, e.d. moesten worden voorgelegd om een AMKA te activeren. Op basis van de landeninformatie die heden voorligt, kan evenwel niet worden gesteld dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland niet alsnog onder de nieuwe AMKA-verordening zou vallen. Het antwoord op de vraag of verzoeker al dan niet onder de nieuwe regelgeving inzake de AMKA valt in geval van terugkeer als statushouder naar Griekenland is bijgevolg van wezenlijk belang.

In een omzendbrief van 3 november 2025 wordt gesteld dat als gevolg van de hervorming van de AMKA-verordening, de begunstigten onder artikel 33, lid 2, onder c) van wet 4368/2016 geen actieve AMKA moeten voorleggen om toegang te krijgen tot verpleegkundige en medisch-farmaceutische zorg in openbare gezondheidsinstellingen, op voorwaarde dat, al naar gelang het geval, de volgende bewijsstukken worden overgelegd:

"[...]"

ix) Personen die internationale bescherming genieten (erkende vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten) en staatlozen en hun familieleden (echtgenoten en minderjarige of ten laste komende kinderen), ongeacht of zij in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning of dat er een beslissing in behandeling is betreffende een verzoek tot verlenging van de internationale beschermingsstatus of een administratief of gerechtelijk beroep tegen een beslissing tot afwijzing van het verzoek tot verlenging of op elk moment waarop het recht op administratief of gerechtelijk beroep bestaat: een schriftelijke verklaring van de beslissing tot uitstel van verwijdering overeenkomstig de bepalingen van lid 4 van artikel 24 van wet nr. 3907/2011"

(vrije vertaling, zie nota verwerende partij over de AMKA-wetgeving in Griekenland van 16 januari 2026, met Franstalige vertaling van deze omzendbrief: *"ix) Les bénéficiaires d'une protection internationale (réfugiés reconnus et bénéficiaires d'une protection subsidiaire) et les apatrides et les membres de leur famille (conjoint et enfants mineurs ou à charge) qu'ils soient titulaires d'un permis de séjour en cours de validité ou*

qu'une décision soit en attente concernant une demande de renouvellement du statut de protection internationale ou un recours administratif ou judiciaire contre une décision de rejet de la demande de renouvellement ou à tout moment où le droit à un recours administratif ou judiciaire existe: Une attestation écrite de décision de report d'éloignement en application des dispositions du parag. 4 de l'article 24 de la loi n° 3907/2011").

Echter, een statushouder zonder AMKA-nummer valt niet onder artikel 33 van wet 4368/2016 en dus ook niet onder de omzendbrief van 3 november 2025 (zie artikel 33, lid 2 onder c), punt ix) in samenhang met artikel 33, lid 3, van de wet 4368/2016).

Zoals reeds vermeld, blijkt in dit geval niet dat verzoeker een AMKA-nummer heeft. Verzoeker zal zich dus niet op de omzendbrief van 3 november 2025 kunnen beroepen.

Uit de voorliggende landeninformatie blijkt verder dat personen die niet over een actieve AMKA beschikken niet geheel zijn verstoken van toegang tot gezondheidszorg, maar dat deze echter is beperkt tot spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding). Mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgseenheden of -centra. Echter blijkt uit de beschikbare landeninformatie ook dat statushouders daarbij met meerdere administratieve obstakels en een taalbarrière worden geconfronteerd, waardoor het hen wordt aangeraden om een beroep te doen op NGO's. De meest recente informatie bijgebracht door beide partijen geeft bovendien aan dat de capaciteit van NGO's om statushouders te ondersteunen zeer beperkt lijkt te zijn, onder meer als gevolg van het stopzetten van subsidies.

Verder wordt enkel verwezen naar gratis medicatie en spoedeisende hulp in openbare gezondheidsinstellingen, terwijl voor verzoeker regelmatige psychologische opvolging is aangewezen. Het is niet duidelijk of regelmatige psychologische opvolging valt onder de spoedeisende hulp waarop statushouders zonder AMKA-nummer recht hebben.

Waar de landeninformatie verder stelt dat NGO's en gemeenten medische centra beheren die verschillende diensten aanbieden aan statushouders, waaronder medische en psychosociale hulp en begeleiding, kan uit de landeninformatie echter niet blijken dat de aangewezen psychologische opvolging voldoende beschikbaar en toegankelijk zou zijn in de medische centra van NGO's en gemeenten, te meer de landeninformatie stelt dat de financiële middelen van NGO's in deze beperkt zijn (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 50).

Gelet op wat voorafgaat, kan uit het geheel van het rechtsplegingsdossier niet op afdoende wijze blijken dat verzoeker, als statushouder zonder AMKA-nummer, laat staan actieve AMKA, bij terugkeer naar Griekenland daadwerkelijk toegang zal hebben tot de aangewezen geachte regelmatige psychologische opvolging.

Het motief in de bestreden beslissing: *"Volledigheidshalve kan hieraan toegevoegd worden dat u eventuele sessies via DOCTOORC ook in Griekenland kan verderzetten, gezien deze online plaatsvinden."* doet aan het voorgaande geen afbreuk, gelet op de twijfels die de verwerende partij zelf heeft bij de authenticiteit en bewijswaarde van het attest van een online psychotherapeut.

Er wordt in deze ook benadrukt dat het onderzoek van het beschermingsverzoek ingediend door verzoeker zich niet kan beperken tot een beoordeling van zijn levensomstandigheden in Griekenland als statushouder voor zijn vertrek uit deze lidstaat maar dat de voorzienbare levensomstandigheden in geval van terugkeer naar deze lidstaat in aanmerking moeten worden genomen, rekening houdend met zijn individuele omstandigheden. De beoordeling of de voorzienbare levensomstandigheden van de betrokken verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest, kan zich niet beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar vereist ook een toekomstgerichte beoordeling van het risico om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

5.14. Gelet op het geheel van de voorliggende elementen – met name:

- (i) het nieuwe psychologisch verslag, de psychologische problematiek die getuigt van een zekere ernst en waarbij regelmatige psychologische opvolging aangewezen lijkt;
- (ii) het seksueel misbruik van verzoeker in Griekenland en zijn nog steeds jonge leeftijd;
- (iii) de actuele landeninformatie waaruit onder meer blijkt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland erg precair kan zijn, waardoor zij kunnen terechtkomen in moeilijke en schrijnende levensomstandigheden met belemmeringen inzake de toegang tot sociale voorzieningen en gezondheidszorg; alsook

(iv) de administratieve obstakels waarmee terugkerende statushouders kunnen worden geconfronteerd, zoals de obstakels bij het verkrijgen en activeren van een AMKA alsook het gebrek aan toegang tot de reguliere gezondheidszorg, de arbeidsmarkt en sociale bijstand dat daaruit kan voortvloeien; dringt zich een verder en gedegen onderzoek op naar de door verzoeker aangevoerde elementen die hem desgevallend zouden (kunnen) verhinderen om zijn rechten afdoende te doen gelden, verbonden aan zijn vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland, en/of waardoor hij zou kunnen worden blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest.

In de huidige stand van zaken en gelet op het voorgaande kan niet zonder verder onderzoek worden bevestigd dat bij verzoeker geen sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die hem verhindert zijn rechten als statushouder ten volle te doen gelden en zich staande te houden in Griekenland.

Gelet op de moeilijke situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en gezien de mentale gezondheidstoestand van verzoeker, alle bovenvermelde individuele omstandigheden cumulatief in aanmerking genomen, waaronder het seksueel misbruik in Griekenland, acht de Raad een nader en gedegen onderzoek van verzoekers situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland aangewezen.

Er kan niet worden uitgesloten dat verzoeker omwille van zijn psychologische problemen in een bijzonder kwetsbare situatie zal terechtkomen bij een terugkeer naar Griekenland. Rekening houdend met voormelde individuele elementen in samenhang met de landeninformatie over de situatie van statushouders in Griekenland, kan in deze stand van zaken immers niet worden uitgesloten dat in casu sprake is van buitengewone omstandigheden waarbij verzoeker, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om en omwille van een mogelijke bijzondere kwetsbaarheid, kan terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest.

Verder moet worden nagegaan of verzoeker als Grieks statushouder, gelet op voormelde elementen eigen aan zijn individuele situatie waaronder zijn psychische problematiek die blijkt geeft van een zekere ernst, een beroep zal kunnen doen op de regelmatige psychologische behandeling die aangewezen lijkt, om zo te vermijden dat hij, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn mentale gezondheid of die hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

Zoals reeds aangehaald blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker om internationale bescherming in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

De specifieke situatie van verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland dient bijgevolg nader en naar behoren te worden geanalyseerd.

Gelet op bovenstaande vaststellingen oordeelt de Raad dat in de huidige stand van zaken niet kan worden bevestigd dat de voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° lid van de Vreemdelingenwet zijn vervuld.

5.15. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeks-bevoegdheid, in deze stand van zaken het verzoek om internationale bescherming niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad niet over de nodige onderzoeksbevoegdheid beschikt, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing te komen zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet, waarvan de inhoud thans is overgenomen in artikel 2.60, § 2, tweede lid, van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken. De verwerende partij heeft geen nota met opmerkingen ingediend en was niet aanwezig ter zitting.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 31 oktober 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO